

kolonel der schutterij had hij toegevoegd, dat „de slijmerigen van kant moesten en dat hij, kolonel, een slijmerige blixem was”. Dit alles onder het stukslaan van een ganglantaarn in een huis in de Bagijnestraat, waaruit de kolonel hem met zachten drang trachtte te verwijderen. Hij scheen op den kolonel zeer gebeten te zijn door een vonnis, dat deze in den krijgsraad over hem had doen uitspreken. Sager werd in September 1796 uit zijn arrest ontslagen onder voorwaarde dat hij het grondgebied der republiek verlaten en dit nimmer weer betreden zou. In Augustus 1797 liet hij zich van Hamburg uit scheiden van zijn echtgenoot Geertruyd van Steenhove, die hier gebleven was toen hij naar Hamburg vertrok.

Zijn helper Johannes Friedhof, 35 jaar oud, werd op 2 April 1796 veroordeeld tot twee jaar opsluiting in het tucht- en werkhuis en tot 10 jaar verbanning buiten Holland. Ook deze had tegen de „slijmerigen” uitgevaren en zelfs gezegd, dat hij een prinsenan meer vertrouwde dan „een slijmerige donder”. Tot zijn verontschuldiging voerde hij aan, dat hij op 15 November dronken geweest was.

Denzelfden dag werd ook Willem van der Put, oud 40 jaar, veroordeeld tot een jaar opsluiting in het tucht- en werkhuis en tot twee jaar verbanning uit het land van Holland. Hij kreeg een te lichte straf. Hij had namelijk herhaaldelijk met zijn sabel gehakt, welke houwen echter volgens hem met de sabel in de schede toegebracht waren. Dezelfde straf kreeg Jan Vogelenzang, oud 49 jaar; deze had bij een herberg in de Molensteeg met een stok de gereedstaande flesschen en glazen stukgeslagen; Hendrik Simons, oud 21 jaar, die oranje schilderijtjes en een medaille bij den kastelein Van Vliet bij het Hofpoortje had weggenomen en Lambertus Lambers, die aan alle geweldpleging in zijn kanonniersuniform mede gedaan had. Hendrik van Breugel, oud 44 jaar, die alleen maar op wacht gestaan had, werd slechts veroordeeld tot een jaar verbanning uit de stad. Men ziet, dat de straffen over het algemeen zeer licht uitgevallen zijn.

Chandon en Van der Hoeven verschenen op 1 December voor den krijgsraad der schutterij. Deze verklaarde hun